„Így készülünk szelíd háborúra, mindig magunkért, soha mások ellen,
Sót párolunk és vásznakat szövünk, s míg kisebbítnek, lassan megnövünk.” *Dsida Jenõ*

FRONT

Nemzeti, radikális kétheti lap **Ne csak beszélj, cselekedj is!**

2005. június 14. II. évfolyam 12. szám 167 Ft

Sólyom vagy keselyû?

Szerkesztõségünk sajnálattal vette tudomásul, hogy az újonnan választott közjogi méltóság családi hátterérõl, semmiféle érdemi információval nem rendelkezünk. Kérjük olvasóinkat, amennyiben a közélet szempontjából meghatározó ismerettel rendelkeznek errõl a fehér foltról, azt juttassák el szerkesztõségünkbe „Kun Béla unokája vagyok én“ jeligével. Segítõkész olvasóink között Marschalkó Lajos „Kik árulták el 1918-ban Magyarországot“ címû könyvét sorsoljuk ki.

Mészáros Károly:

Liberalizmus kontra nacionalizmus avagy: mit gyûlöl a magyargyûlölõ? 1.

Miért elfogadhatatlan a magyar nemzettudat bizonyos magyarországi erõk szemében?

Visszatekintve a magyarság történelmében egy szabadságszeretõ népet találunk, melyben mindig is volt valami kurucos belsõ dac, mely gondoskodott róla, hogy a nemzetünk rovására gyarapodni akaró erõk és azok hazai kiszolgálói újabb és újabb ellenállásba ütközzenek.

Talán ez a kiszolgáló réteg nem tekinthetõ magyarnak?

A gyarmatosítások idején is kétféle bennszülött fõnök volt. Az egyik eladta a népét és annak területét egy kis ajándékért, a másik vállalva a nélkülözést, harcolt törzsének szabadságáért. A mai szociál-liberális észjárás az elõbbit haladónak, az utóbbit szélsõségesnek nevezné. Aki eladta népét, az tiszta szívbõl gyûlölte a szabadságharcost, – a gerinctelenség soha nem tûrte a gerincet, mert saját hitványságával szembesült – és inkább teljes erejével támogatta az ellenük való harcot. Ha helytartóként megmaradhatott, úgy nem volt ádázabb ellensége az övéinek, mint õ maga.

A magyarságnak volt ideje megtapasztalni a Szovjetuniót kiszolgálók nemzetellenességét, de vajon van-e folytonosság ebben a szemléletben? Látható, hogy igenis van, hisz a mai reformbolsevizmus és a vele szövetséges magyarországi liberalizmus ugyanilyen ellenséges a magyar nemzettudattal és a nemzeti gondolat minden képviselõjével szemben.

Ebben a szövetségben miért a liberalizmust tekinthetjük meghatározónak?

A bolsevista uralom végére az országot gazdaságilag, politikailag és kulturális téren irányító pártelit tagjainak életmódja már összeegyeztethetetlenné vált a hirdetett elvekkel, így választás elé kerültek. Vagy a hatalmukat és összeharácsolt vagyonukat adják fel és maradnak az elvek, vagy az elveket dobják el és egy új kapitalizmus új burzsoáziáját fogják megalkotni. Õk ez utóbbit választva reformernek tüntették fel magukat, de végül is ez által liberalizálódtak. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint politikai egymásra találásuk, melyet az egyértelmû átfedések tesznek lehetõvé.

Ezért teljesen mindegy, hogy a szociál-liberális/szoc-lib/-liberális, vagy az önmagukra használt „haladó“ jelzõt használjuk. A magyarországi liberalizmus esetében nem az a kérdés: ki hány százalékon áll, hány képviselõje van, hanem, hogy milyen befolyással bír a közéletre, milyen hatással van a köztudatra és mennyire képes befolyásolni az emberek gondolkodását, viselkedését és cselekedeteit.

A „haladó“ oldal szerint mi is az a nacionalizmus?

Másokkal való gyûlölködés, a saját nemzet túlértékelése, mások elé helyezése, a másság meg nem értése, gyûlölködõ jelszavak skandálása, stb.

Bármily furcsa, de ezek nem a nacionalizmus, hanem a sovinizmus ismérvei. Csupán azért nem veszik észre sokan a kettõ közti különbséget, mert a baloldali propagandagépezet ezeket évtizedekig összemosta, a mai liberalizmus pedig folytatta ezt. Elfogadhatónak tartva a patriotizmust, de hevesen támadva mindent ami ennél túlzóbb.

Akkor mi az igazi nacionalizmus?

Az ami a patriotizmusnál határozottabb, de a sovinizmusnál józanabb. Az igazi nacionalizmus lényege nem a gyûlölet, hanem a saját nemzet szeretete, mely szükség esetén határozott ellenálló, felszabadító és nemzetépítõ tevékenységben teljesedik ki.

Ne feledjük! Patrióta lehet valaki megszállt, vagy eladott országban is. Attól õ még szépítgetheti a maga világát, de soha nem lesz belõle nemzetének igazi felszabadítója. Ha elfogadjuk a „haladó“ logikát, akkor nálunk pl. Deák volt a patrióta, tehát szerintük a pozitív hõs, viszont aki nála túlzóbb volt, az a szoc.lib. észjárás szerint negatív szereplõje történelmünknek. Tehát e felfogás alapján Kossuth is ez utóbbi lehet. Ezt a logikát a magyar nemzeti oldal soha nem fogadhatja el.

Néhány egyéb feszültségforrás a nemzeti radikalizmus és a szociál-liberális erõk között:

Míg a nemzeti radikalizmus ragaszkodik nemzeti érzéséhez és magyarságtudatához, addig a liberális oldal szemében magyarság mint olyan, nem is létezik, ez csupán egy gyûjtõfogalom. Szerintük csak magyarországiak vannak és ezen belül is a nemzeti hovatartozásukhoz való jogukat elismert „másságok“, és a semmilyen mássághoz nem tartozó „egyéb“. (Ezek vagyunk mi, magyarok.)

Míg a nemzeti oldal fájdalommal tekint történelmünk áldozataira, addig a szociál-liberális oldal diszkriminatívan kezeli ezt a kérdést. Nekik elsõsorban a másság és mások áldozatai számítanak, de például a Tito-bandák, a Maniu-gárdisták, a Vörös Hadsereg, vagy az angolszász légierõ áldozatai nem számítanak (brutális módon legyilkolt, elhurcolt, megerõszakolt magyarok). Nekik a magyar áldozat nem áldozat, nekik a szenvedõ magyar nem egyenrangú mással (mássággal). Tehát a magyarság ellen elkövetett bûnöket õk nem is tekintik bûnnek. Amíg a nemzeti radikalizmus mélyen átérzi a nemzeti tragédiákat (pl. Trianon), addig a szoc.lib. oldal nem csak közömbös, de rendre lekicsinyli, gúnyolja, gyalázza a magyarság gyászát. Nekik a magyar gyász nem gyász, a magyar fájdalom nem fájdalom. (A jelenlegi vajdasági eseményekhez való hozzáállás kivétel, mely erõsíti a szabályt. Hisz már tíz éve várható volt ezek bekövetkezte és egy éve folytak az atrocitások, illetve a „haladó“ agyonhallgatás. Mikor pedig ezt végképp nem lehetett elsumákolni, olyan tettre szánták magukat, melynek lényege ez: - mi szóltunk, õk ígértek, mi megelégedtünk, õk nem tartották be. Közben sajtójukban az összevert magyar csak „megütött“, úgy mint a 2002-es választások idején idehaza a megvert jobboldali személyek.)

Amíg a szociál-liberális oldal mindenki érzékenységét képes elfogadni (tolerálni) és azt pozitívumként értékelni, ugyanõk semmibe veszik a magyarság ugyanolyan nemzeti érzékenységét. Kétségbe vonva, hogy egy magyar is lehet ugyanolyan érzékeny mint más és ha ilyent tapasztalnak, azt negatívumnak minõsítve támadják. Amíg a nemzeti radikalizmus oldalán az átlagnál érzékenyebb embereket találni, (hisz ez a fokozott nemzeti érzékenység sodorta oda õket ahol vannak), addig a szoc.-liberális erõk nem csak a magyarság múltjához viszonyulnak így, de jelenéhez is. A „haladó“ sajtó csak akkor tesz említést a magyarellenes atrocitásokról (Vajdaság), mikor azt már agyonhallgatni képtelen, más esetekben (pl. Zámoly) viszont rendre a magyar áldozatot tüntetik fel úgy, mint aki maga felelõs azért, ami vele történt. Ha viszont valahol valaki „másnak“ csak a haja szála görbül, ugyanezek az erõk eszeveszett harcba kezdenek, hogy a magyarságot minél rosszabb színben tüntessék fel.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Gyalázat

2005. május 30-án 18.11-kor szavazott a Magyar Országgyûlés az állampolgársági törvény módosítását célzó kormány-elõterjesztéshez benyújtott módosító javaslatokról, köztük a külhoni magyarok magyar állampolgárságát teljes egészében felkaroló, a Magyarok Világszövetségének tényfeltáró munkájának eszszenciáját jelentõ, történelmi jelentõségû Körömi-Gaudi módosító javaslatról. A Fidesz az MSZP és az SZDSZ együttesen akadályozták meg az elszakított területeken élõ magyarok jogainak érvényesítését.

A 386 képviselõbõl 55 fõ maradt távol a szavazástól. A módosító javaslatra 21 képviselõ szavazott igennel, 182 nemmel 128 fõ tartózkodott az egyértelmû véleménynyilvánítástól. **Az MSZP-tõl 6 igen és 164 nem, a Fidesztõl 3 igen és 124 tartózkodás, az SZDSZ-tõl 18 nem, az MDF-tõl 6 igen, a függetlenektõl 6 igen és 4 tartózkodás érkezett.**

Részletek abból a javaslatból, amit a nemzetáruló horda nem szavazott meg:

„(7) A Magyar Köztársaság elismeri, hogy a visszafoglalt délvidéki területeknek a Magyar Szent Koronához visszacsatolásáról és az országgal egyesítésérõl szóló 1941. évi XXX törvénycikk 4. §-a alapján a magyar állampolgárságukat visszaszerzõ személyek és leszármazottaik magyar állampolgársága – ellenkezõ jogszabályi rendelkezés hiányában fennáll. Az érintettek magyar állampolgárságuk igazolását, a magyar útlevelet és a konzuli védelmet e törvény hatályba lépésének napfától írásbeli kérelemmel igényelhetik az illetékes hatóságoktól .

(8) A Magyar Köztársaság Elnökéhez címzett írásbeli nyilatkozatával a nyilatkozattétel napjától visszaszerzi magyar állampolgárságát:

a) az a személy, akinek magyar állampolgárságát a Magyar Népköztársaság és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság között a kettõs állampolgárságú személyek állampolgárságának rendezésérõl Prágában 1960. november 4-én aláírt Egyezmény kihirdetésérõl szóló 1961. évi 6. számú törvényerejû rendelet, a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének Kormánya között a kettõs állampolgárság eseteinek kiküszöbölése tárgyában Moszkvában, 1963. január 21-én létrejött egyezmény kihirdetésérõl szóló 1963. évi 21. számú törvényerejû rendelet, valamint a Magyar Népköztársaság és a Román Szocialista Köztársaság között a kettõs állampolgárság eseteinek megoldásáról és megelõzésérõl Bukarestben, az 1979. évi június hó 13. napján aláírt egyezmény kihirdetésérõl szóló 1980. évi 2. számú törvényerejû rendelet elõírásai alapján az aláíró államok késõbb megszûntnek tekintettek ;

b) az a) pontban felsorolt személyek leszármazottig ;

c) az a magát magvar nemzetiségûnek valló a (7) bekezdés és a (8) bekezdés a) b)pontjának hatálya alá nem tartozó nem magyar állampolgár, akinek felmenõje magyar állampolgár volt .

(9) Azokat az elhunyt személyeket, akiknek magyar állampolgársága a (8) bekezdés a) pontjában felsorolt törvényerejû rendeletek alapján megszûnt, úgy kell tekinteni, hogy e jogfosztó intézkedések következtében magvar állampolgárságukat nem veszítették el .

(10) A (8) bekezdés alapján tett nyilatkozat elfogadása esetén a belügyminiszter bizonyítványban igazolja az állampolgárság megszerzését .

(11) A belügyminiszter határozatban állapítja meg, ha a nyilatkozat elfogadásának feltételei hiányoznak, beleértve a 13-15. §-okban a kérelem benyújtására elõírtakat . A határozat felülvizsgálata a Fõvárosi Bíróságtól kérhetõ .“

Ha én Sólyom László lennék...

– és az Alkotmánybíróság elnöke lettem volna;

– és az Alkotmánybíróság költségvetésébõl vásároltam volna magamnak házat;

– és közremûködtem volna az ‘56-os sortüzek elkövetõi felelõsségre vonását tartalmazó törvény eltörlésében;

– és beköltöztem volna a kivégzett Sólyom László altábornagy házába (a Kun Béla famíliával egyetemben);

– és elnéztem volna, hogy a Sólyom utcát „átkeresztelték“ Eszter utcává –

akkor: – most –, megköszönvén a Fidesz bizalmát, tisztelettel arra kérném õket, hogy tekintsenek el a jelölésemtõl, hiszen megszámlálhatatlan sokan vannak olyanok, akiknek az életrajza még az ilyen „kisebb fajsúlyú“ disszonanciáktól is mentes.

(Prof. Dr. Bokor Imre)

A FIDESZDSZ jelölt mûvei

Göncz Árpád köztársasági elnök megkeresésére az Alkotmánybíróság, Sólyom Lászlónak, az Alkotmánybíróság elnökének, mint elõadó alkotmánybírónak az indítványára az 1944. december 21-e és 1990. május 2-a között elkövetett és politikai okból nem üldözött súlyos bûncselekmények üldözhetõségérõl szóló, az Országgyûlés 1991. november 4-i ülésén elfogadott törvényt a 11/1992. (III. 5.) AB határozatával alkotmányellenesnek nyilvánította.

Ezzel a határozattal megakadályozták a kommunista bûnösök felelõsségre vonását, megerõsítést kapott az alapvetõ tétel: a magyarirtás nem büntetendõ cselekmény.

Sólyom László elõadó alkotmánybíró elõterjesztésében hozta meg az Alkotmánybíróság a 64/1991. (XII. 17.) sz. AB határozatát, megállapítva, hogy „a terhesség megszakítására vonatkozó szabályok rendeletben való meghatározása alkotmányellenes“

A liberális abortusztörvény nagymértékben hozzájárul a magyarság fogyásához.

Sólyom László elõadó alkotmánybíró elõterjesztésére: A 20/1990. (X. 4.) sz. AB határozat a magántitok és a személyes adatok védelme jogára hivatkozva alkotmányellenesnek mondta ki az egyes állami és pártfunkciót betöltött, illetõleg betöltõ vezetõk vagyonnyilatkozat tételi kötelezettségét.

Fedje örök homály a vörös milliárdosok vagyonának keletkezését.

A 21/1990. (X. 4.) sz. AB határozat alkotmányellenesnek mondta ki a különleges státuszú tulajdonnak, a földtulajdonnak eredeti tulajdonosok részére történõ visszaadását, illetve csereföld tulajdon biztosítását.

A kisemmizett földtulajdonosok ismételt kisemmizése.

A zsidó kárpótlásról szóló AB határozat: „nem a zsidóság az egyetlen olyan népcsoport, amelyet az elmúlt évtizedek során Magyarországon faji, vallási vagy nemzetiségi okból üldöztek és különbözõ joghátránnyal sújtottak, de tagjainak tömeges megsemmisítése következtében más népcsoportoknál súlyosabb sérelmeket és veszteségeket szenvedett.“

Mi van a kommunisták által üldözött hívõ magyarokkal, a magyar szabadságharcosokkal, a faji, vallási vagy nemzetiségi okból elhurcolt magyarokkal? Magyarokat is irtottak ki tömegesen történelmünk során!

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Eljött az idõ!

A Magyar Önvédelmi Mozgalom elsõdleges célja: A Kárpát-medencei magyarság sorsáért aggódó, felemelkedéséért tenni kész – ma még tragikusan megosztott – keresztény nemzeti erõk egyesítése.

A Magyar Önvédelem szomorúan állapítja meg, ettõl a céltól – önhibánkon kívül – egyre távolabb kerülünk.

Azonnal cselekednünk kell! A 2005. június 4-ei sajnálatos Hõsök terei incidens bizonyította, nem lehet tovább várni. Eljött a nemzeti radikális összefogás ideje, akkor kell cselekedni, mikor az árok a legnagyobbnak tûnik. Az árokásás a mai politikai elit elsõdleges célja és érdeke! Egymás mellé kell ültetnünk a ma egymásra kígyót-békát kiabálókat, a nézeteltéréseket tisztázni kell!

Aki nem ül le, nem hajlandó tárgyalni, az hazaáruló, nem nemzeti párt, erõ, mozgalom. A nemzeti összefogás napjára, 2005. július 2. szombatra, minden párt, szervezet, mozgalom meghívót kap a Magyar Önvédelmtõl, ezt kívánja a nemzet ügye iránti alázat. Félre kell tenni minden önzõ, kicsinyes, egyéni és pártérdeket!

Tudjuk, a „megosztók“ csak most fognak dühödt támadást intézni népünk ellen, de ki kell bírnunk, mert ha nem lesz egy magyar lista 2006-ban, elbukunk.

Kérünk minden felelõsen gondolkodó nemzeti radikális politikai szervezetet, készüljön.

Eljött az idõ!

Sürget az idõ

A MÖM felhívása a magyar nemzetért való aggódásból fakad. Természetes cselekedet bármely hazafitól, akiben buzog a tettvágy és látja miként süllyed egyre mélyebbre hazánk a globalizmus mocsarába miközben jó szándékú magyar emberek egymás torkát marcangolják. A nemzeti pártok tehetetlensége már másokat is felhívások szerkesztésére sarkallt. A Pajzs Szövetség, a Szabad Magyarországért Mozgalom és a Honfoglalás 2000 Egyesület is küldött már ilyen felhívást a különbözõ pártokhoz – különösebb eredmény, visszhang nélkül. A sikertelenség oka a tisztátalan szándék, mely vagy a felhívásban leledzett, vagy a tárgyalóasztalhoz invitált pártok magatartásában. A MÖM felhívásában nem találtam hamis szándékot, tagjainak cselekedetei rokonszenvesek számomra. Ezért bár a Magyar Nemzeti Front az n + 1-edik felhívást kapta, segíteni kívánom a tervezett találkozó lebonyolítását.

A Magyar Nemzeti Front õszintén kívánja az összefogást, ezért már számtalan tárgyaláson vett részt és részt is kíván venni azokon. Azonban érdemes tisztázni a fogalmakat, számba venni a tárgyalásokon résztvevõ szervezeteket.

Magyar Nemzeti Front – A Szent Korona Eszmébõl kiindulva nem fogadja el a sztálinista alkotmányt. EU ellenes, hazánkat megszállt, gyarmatosított országként határozza meg. Elszántan küzd a globalizáció ellen. Hitet tett az összefogás mellett, ám kizárólag a fenti elvek alapján hajlandó erre.

FIDESZ – A liberális gyökerû párt a globalizáció hû kiszolgálója. Elsõsorban a „kis gömböc“ szerepét töltötte be a pártpolitikában. Együttmûködésre legfeljebb a Történelmi Szociáldemokratákkal hajlandó.

MDF – A globalizáció másik hû szolgája. A párt vezetõségébõl többen kijelentették, hogy szélsõséges, EU ellenes pártokkal nem hajlandóak együttmûködni.

FKgP – Talán napjainkra kiderül, hogy jogerõsen ki az elnöke. Tucatnyi kisgazda csoportosulás politizál ma hazánkban. A nagyobb pártok vagy szervezetek többségének van ilyen szövetségese, azt hangoztatva, hogy náluk vannak az „igazi“ kisgazdák. Remélem hamarosan rendezõdnek soraik.

MIÉP – A nemzeti radikalizmus üzlet, a megélhetési politizálás mintapéldánya. Eddig minden együttmûködéstõl elzárkózott.

JOBBIK – Az MNF legutolsó Országos Közgyûlésén hozott határozata szerint az elnökségnek tárgyalásokat kellett kezdeményeznie vele a választási összefogásról. Válasz a kezdeményezésre nem érkezett. Nem hivatalos információk szerint a legutóbbi idõközi választáson egy százalékot sem elért párt kizárólagosságra törekszik. A választásokon való részvételt kizárólag a JOBBIK színeiben, annak keretein belül induló jelöltekkel tudja csak elképzelni.

A tárgyalások fontos szereplõi még a nemzeti civil szervezetek és mozgalmak (HVIM, MÖM, Lelkiismeret ‘88 Csoport, stb.), melyek segíthetik a nemzeti összefogást és a választási kampányt. A leendõ választási szövetség képviselõjelöltjei között mindenképpen szerepelniük kell tagjaiknak is.

Lényeges kérdés még az 5%-os választási küszöb kérdése. A választási rendszer sajátossága szerint amennyiben két párt együtt indul a választáson, nem 5 hanem 10%-ot kell elérniük. A kizárólagosságra törekvõ szervezetek elõszeretettel akadnak bele ebbe a szabályba. Ezen a gondon segíthet, egy választási párt létrehozása, ami 30 napon belül bejegyzésre kerülhet a bíróságokon.

Remélem, hogy a fenti elemzés nem a jelent, hanem a múltat írja le és a nemzeti pártok felismerik, hogy változtatni kell magatartásukon. Az idõ sürget, hiszen akár elõrehozott választások is lehetnek.

Bizakodva várom július 2-át, mondjuk ki a „tabula rasa“-t. A nemzeti radikális pártok összefogás nélkül ugyanis elvéreznek a választáson, aki ezzel nincs tisztában az politikai idióta.

A nemzeti oldalon azonban mostanában a téboly ül tort a fejekben...

Szabó Tamás, az MNF elnökségi tagja

Közlemény

A Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom (HVIM) immáron negyedik alkalommal rendezte meg Trianon-ellenes fáklyás felvonulását, amely során élve a diplomáciai lehetõséggel, az utódállamok külképviseleteinél tiltakozott a 85 esztendõvel ezelõtti országcsonkítás ellen, valamint kézzel fogható, meghatározott önrendelkezési jogokat követelt az elszakított területeken élõ magyar nemzetrészek számára. A HVIM alapítása óta a nemzeti összefogást szorgalmazza, és sohasem lökte el magától egyetlen nemzeti szervezet felé kinyújtott jobbját sem. Szándékunkat felismerve, idén a Jobbik Magyarországért Mozgalom társszervezõként csatlakozott a felvonulásunkhoz, de képviseltette magát a Magyar Nemzeti Front, a Vér és Becsület Kulturális Egyesület, a Csodaszarvas Egyesület, korábban pedig a Honfoglalás 2000 Egyesület és még jó néhány szervezet. Az együttmûködés jegyében, a Magyarok Világszövetsége pedig nem június 4-én, hanem 5-én tartja rendezvényét. Idén elõször fordult elõ, hogy velünk egy idõben, közel esõ helyszínen tartotta a Magyar Igazság és Élet Pártja (MIÉP) a Trianon-ellenes rendezvényét. Ebbõl a ténybõl sajnos számos félreértés adódott, s néhány goromba hangvételû, rosszindulatú pártpolitikai megnyilvánulás kísérte a HVIM hagyományos felvonulását.

Bízunk abban, hogy 2006-ban nem kíséri kisstílû, személyes okokból fakadó pártpolitikai acsarkodás a rendezvényünket, hanem valamennyi nemzeti szervezet csatlakozásával közösen vonulunk a megszálló hatóságok külképviselete elé. A Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom a személyes sértettségbõl eredõ viszálykeltésbõl kimaradva és azt elutasítva, továbbra is a nemzeti összefogás kovásza kíván lenni.

Toroczkai László, a HVIM elnöke

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Rendbe kell tenni Trianont

A trianoni békediktátum 85. évfordulója alkalmából rendezett koszorúzást és felvonulást június 5-én a Magyarok Világszövetsége, az eseményen a Jobbik és a Magyar Nemzeti Front is részt vett. A demonstrálók a Szabadság téren Bandholz tábornok szobránál és a Fõvárosi Szabó Ervin Könyvtár elõtt koszorúztak, majd a Hõsök terére vonultak.

A téren Nagy Ervin a Jobbik szónoka a trianoni emléknap szükségességét hangsúlyozta. Shuster Lóránt a Magyar Nemzeti Front elnöke napjaink közéletét elemezte.

„A múlt héten a Felvidéken jártunk, Nádszegen és a rendezvény után odajött hozzám egy fiatal lány, aki ott él és úgy hívják, hogy Polgár Hajnalka. A kezembe adta a Magyar Igazolványát, amit sohasem használt, amire azt mondta csak jelképes igazolvány. Azt mondta: azért adom oda neked, mert benned, bennetek megbízom. Ez nagy megtiszteltetés számomra, hogy ez a fiatal lány rám bízta a Magyar Igazolványát.

Nagyon félek attól, hogy ha nem teszünk meg mindent, itt Magyarországon is be fogják vezetni a Magyar Igazolványt nekünk magyaroknak. Ezért mindent meg kell tennünk, mit lehet tennünk, és meg kell néznünk kik azok, akik képviselnek bennünket. Addig, amíg Szentiványik, Bársonyok, Tabajdik és Eörsik képviselnek bennünket, addig semmi esélyünk nincs arra, hogy a magyarság képviseltesse magát bárhol a világban.

Azonban nem olyan egyszerû a helyzet a mi oldalunkon sem. Nézem a Hír televíziót - Csintalan Sándor osztja az eszet nekünk. Bravó! Magyar Nemzet - ravatalon Pongrátz Gergely, és Kõ András megtámadta és meggyalázta Pongrátz Gergely emlékét. A Demokrata címlapján ki jelenik meg mint köztársasági elnök jelölt? Egy olyan ember, aki soha semmikor nem lehet alkalmas a magyarság képviseletére. Mondhatnám még a Magyar Rádiót, vagy a televíziókat és a példákat. Nézzük meg, hogy a felvidéki magyarokat ki képviseli az unió parlamentjében - Duka Zólyomi Árpád. Felmentem a szlovákiai besúgók és ügynökök honlapjára - és oda van írva szépen a jelentésben: Duka Zólyomi Árpád agent, azaz ügynök. Jelen pillanatban a felvidéki magyarokat képviseli az unió parlamentjében. Jó ez így?

Újabb nevek fognak elõkerülni, minden nap. Nekünk egyetlen feladatunk van, hogy megtisztítsuk a közéletet, mert esélyünk sincs arra, hogy segítsünk a leszakadt magyaroknak, ha itt Magyarországon nem vesszük vissza a hatalmat.

Mondhatnám a parlamentben ülõ pártokat is. Ezekrõl az emberekrõl - akiket az elõbb felsoroltam - tudjuk, hogy kicsodák. De nehogy azt higgyük, hogy a FIDESZ vagy bármelyik képviselõ bármit is megtesz a magyarságért. Nem az a kérdés amikor kivonultak a Trianon megemlékezéskor - mert az régen volt, és az emberek többsége már nem is emlékezik rá. Azt tudják hogyan szavaztak pár nappal ezelõtt? Meg kell nézni, mintha ott sem lettek volna. Ezért tenni és cselekedni kell. Azért, hogy ez a fiatal lány, aki rám bízta a Magyar Igazolványát biztos legyen benne, hogy egyszer a Magyar Nemzet egységes lesz.

Üzenem innen a Hõsök terérõl a világ magyarságának, éljenek azok bárhol, a világ legeldugottabb zugában, hogy ezt az igazolványt tisztelettel és szeretettel megõrzöm, jó kezekre bízta ez a lány. A Magyar Nemzeti Front mindent meg fog tenni, hogy a nemzet egységes legyen. Idézem: Célunk tiszta, irányunk ismeretes, véleményünk szabad és független, elismert korlátunk a törvény, jó csillagunk a magyarság és Magyarország fölött ragyog.

Világnézetünk van, erõs és határozott, nem is akarunk nagyképû semlegességgel, elvont tudálékosságot és elõkelõ dolgok-fölöttiséget játszani: benne állunk a küzdelemben, mozgunk együtt a világgal, s bajtársakat ismerünk és ellenségeket a hittel vallott jobboldali politika szolgálatában.“

„Innen üzenem az Európai Uniónak és mindenkinek a világon, hogy aki Európát rendbe akarja tenni, annak nincs más dolga, minthogy Trianont kell neki elõször rendbe tennie“ - mondta a megemlékezésen Rácz Sándor az MVSZ tiszteletbeli elnöke. A szónok Trianon-világkonferencia megrendezését javasolta, amelyre meghívnának minden érintett államot. Majd felszólította a nemzeti szavazókat, hogy ne adják voksukat azokra, akik a kettõs állampolgárság ellen kampányoltak.

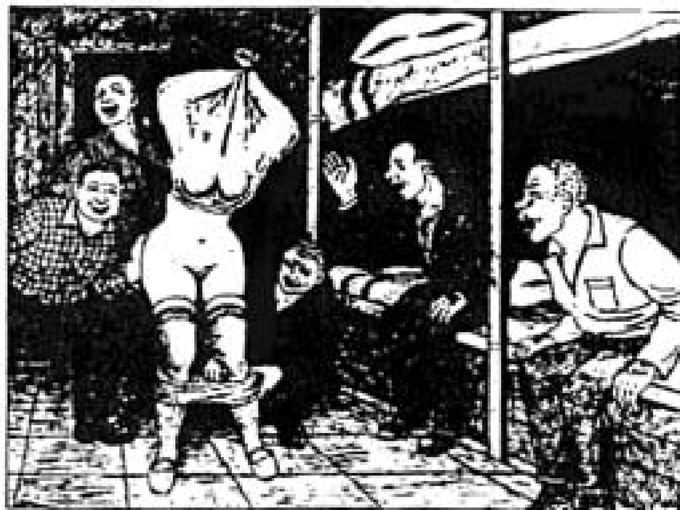
Az MVSZ megemlékezésén láthatóan egyre többen vesznek részt, a nemzeti összetartozás eszméjét erõsítendõ.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

GULAG RÉM-KÉP-REGÉNY 5.

A „nép ellensége“ nõket a köztörvényesek közé lökték egy éjszakára, de néha többre is... Hogy az NKVD számára szükséges vallomásokat kikényszeríthessék (a 3. fokozatú kihallgatásokon, kínzásokon kívül) a nõket a köztörvényesek zárkáiban helyezték el, ahol a legszörnyûbb módon megcsúfolták és csoportosan megerõszakolták õket. Az áldozatok gyakran öngyilkosok lettek (fölakasztották magukat, felvágták az ereiket, földet ettek stb.)...

Beférkõztél az NKVD soraiba, hogy mentsd a letartóztatott nép ellenségeket és a többi gazembert...

A „nép ellenségeinek“ kihallgatásán gyakran alkalmazták a „pofával a fal felé, kezeket a varrásra“ módszert...
Az NKVD-MGB-MDV áldozatai (MGB - Államvédelmi Minisztérium) a „nép ellenségei“ , napokig étlen-szomjan álltak a kihallgatásokon, még aludni sem hagyták õket. Ennek következtében bedagadtak a lábaik. Az eszméletét veszített áldozatot fellocsolták, megverték és újra a sarokba állították. A hóhérok buzgóságukért kitüntetéseket kaptak, és az 50-60-as években érdemeik elismerése mellett vonultak nyugállományba. A falon: Éljen Sztálin elvtárs! A csekisták feladata az osztályellenséggel vívott könyörtelen harc.

Írta és rajzolta: Dancig Szergejevics Baldajev
www.gulag.hu
következõ számunkban folytatjuk

Soha ne feledjük a kommunizmus bûneit!

A valódi Fel-Szabad-Dúlás 3.

„1945. január 30-án a német Wilhelm Gustloff nevû óceánjáróból átalakított kórházhajó közel 10 ezer balti államokból menekült polgári személlyel, ápolónõkkel és sebesült német katonákkal a fedélzetén kifutott Gotenhafen (Gdynia) kikötõjébõl és Kiel városába indult... Aznap este az Aleksander Marinesko parancsnoksága alatt hajózó S-13-as szovjet tengeralattjáró bemérte és három torpedóval elsüllyesztette a Gustloffot... A szerencsétlenség színhelyére érkezõ német hajók 964 túlélõt mentettek ki a vízbõl, több mint 8500 ember elpusztult, ez volt a történelem legtöbb emberáldozatot követelõ hajószerencsétlensége, (hatszor több ember vesztette életét, mint a Titanic elsüllyedésekor)... Pár nap múlva, 1945. február 10-én ugyanez a szovjet tengeralattjáró kettõ torpedóval elsüllyesztette a vöröskeresztes zászló alatt hajózó General von Steuben nevû fegyvertelen kórházhajót, 3500 sebesült német katona és önkéntes nõvér vesztette életét.“

„1945. április 16-án Konovalov kapitány parancsnoksága alatt hajózó L-3-as szovjet tengeralattjáró megtorpedózta a fegyvertelen és vöröskeresztes zászlóval úszó Goya nevû Kelet-Poroszországból menekülõ civilekkel teli uszályt, 175 ember életben maradt, 7100 fulladt a tengerbe, mikor a hajó négy perc alatt elsüllyedt... A Balti tengeren összesen négy német kórházhajót és nyolc kizárólag sebesülteket szállító teherhajót süllyesztettek el a szovjet bombázók és tengeralattjárók, mind német felségjelzés nélkül, vöröskeresztes zászló alatt haladt a támadáskor.“

„Magyarországon L. M. földbirtokost arra kényszerítették, hogy nézze végig 53 éves felesége és gyermekágyas fiatal asszonylányának megbecstelenítését... Az apa megõrült, lánya két nap múlva öngyilkos lett.“

„Egy nagy dunántúli gazdaságban 300 hízó volt... A felszabadítók géppuskával valamenynyit lelõtték, majd a lakosságot a raktárba terelték, hogy szórják ki a búzát az udvarra. Leöntik benzinnel, felgyújtják. Röhögnek részeg állatiassággal, mialatt a felszabadított nép lõtávolból siratja kenyerét.“

„Fiatal házasok voltunk 1944 telén, mikor a balatoni harcokkal átvonult a falunkon a front, a férjem több fiatalemberrel együtt a kádártai határban nézte a falu fölött elrepülõ amerikai bombázókat... A megszálló oroszok összeszedték õket, és azt mondták, hogy jeleket adtak az amerikaiaknak, ezért az uramat minden ötödik emberrel együtt a szemünk láttára agyonlõtték..., utána meg válogatás nélkül vitték a környékbeli falvakból a férfiakat malenkij robotra az orosz gulágokba, a bátyámat is összeszedték, majd mikor 42 kilósan 4 év után hazajött, az ávósok Záhonynál leszedték a vonatról, leköpték és úgy megverték, hogy a karja eltörött, azt kiabálták neki, hogy harcoltál a szovjetek ellen, te disznó.“

„Vác többször cserélt gazdát a heves harcokban. Amikor a német-magyar ellentámadás visszadobta az oroszokat, 3 nagy teherautó szállította be Budapestre a Szt. János kórházba a megbecstelenített nõket. Külön osztályon kellett õket kezelni, bordáik összetörve, fogaik kiverve, a gyermeklányok életre szóló testi roncsolás nyomaival.“

1945. április 4-e után az ideiglenes magyar kormány az UNRA New Yorki irodájába táviratot küldött: „Kérjük, hogy sürgõsen küldjenek 470 ezer vérbajos beteg gyógykezelésére szükséges gyógyszert.“

„December végén egy szovjet tank elõre kalandozott a Budapest-Kecskemét útvonalon, egy magyar tankelhárító harcképtelenné lõtte. Amikor felnyitották, a szovjet hadnagy és négy katonájának hulláján kívül a következõk kerültek elõ: egy halálra marcangolt fiatal nõ hullája, 3 nõi luxusbunda, fél kilóra való arany és briliáns, selyem kombinék halmaza, végül egy kifogástalan frakköltöny.“

„A kommunista Vörös Hadsereg nem volt felszabadító, hanem megszálló, nem vörös volt, hanem véres, nem hadsereg volt, hanem horda, és ez a „dicsõséges kommunista szovjet hadsereg“ megbízható források szerint jóval több mint kétszázezer asszonyt és lányt erõszakolt és becstelenített meg csak a magyar fõvárosban.“

„Késõ délután lett, amikor megérkezett az elsõ... Beszélt németül, ezen csodálkozott a ház népe ott, a T. utca 7-9-ben, Budapesten, mert olyan tatár képe volt. Pisztolyát a nagyapám arcába nyomta, és egészen közelrõl ordított.

– Hol vannak? – ezt ordította. – Elmentek... Mind elmentek... – felelte nagyapám. Csinos, fiatal asszony volt a nagyanyám. Apám húga mellé bújva, a kiságyban, orrára húzott takaróval várta, hogy lejöjjenek azok a pincébe. Lejöttek... Mutatták kézzel: mi van enni? Nem volt enni semmi. Ebbe nagy nehezen beletörõdtek, akkor meg durván szétválasztották a nõket és a férfiakat. Négy nõt választottak ki. És már vitték is mind a négyet. Gyöngyösi úr, büszke, szép szál postamester a felesége után kapott. Közvetlen közelrõl, bal oldalról és hátulról lõtték szét a fejét. Gyöngyösi úr vérébõl, agyából és koponyájának szilánkjaiból jó adag fröccsent az ötéves apámra. Felszabadultunk.

http://www.hunsor.se

Dénes János

Õfelsége, a magyar nép

Minden történelem visszafelé olvasódik, a miénk is. Nem tehetünk úgy, mintha csak a tárgyalt esemény szintjén lennénk jól értesültek, s az azóta történteket nem ismernénk, hatásukkal, következményeikkel egyetemben.

1956 volt az utolsó pillanat történelmünkben, amikor a nép hangja torzítás nélkül hallatszott. „Habár fölül a gálya, s alul a víznek árja ...“

Maradhatott ez így, elvtársak? Nem, nem maradhatott. Jó egyesztendõs vizsgálati fogságom alatt tanultam a vizsgálótisztemtõl: „az ellenforradalom idején a magyar munkásosztály bebizonyította, hogy soha sem lesz megbízható szövetségese a nagy Szovjetuniónak. Ha pedig ellenség, akkor legyen erkölcstelen, tudat nélküli, szétzilált és erõtlen. Teszünk is róla.“ Hiszen „a munkások között is vannak fasiszták“. (Amikor a munkáshatalom hivatkozási alapja volt a parasztsággal szövetkezett munkásság, akkor bezzeg a belét tapossák volna ki annak, aki ilyen megjegyzésre vetemedik.) A szovjet gyarmati rend érdekében szemrebbenés nélkül felszámolták saját osztályalapjukat! Az úgynevezett népi hatalom a szovjet uralom ocsmánysága elé tartott fügefalevéllé vált. Nézzük csak meg a szocialista fejlõdés útját. Kezdetben vala a munkásosztály, s különösen annak élcsapata. Az egy millió párttag élén Rákosi a primitív materialisták holdkóros biztonságával vezette a proletárdiktatúrát csõdrõl-csõdre. Hiszen 1953-ban azért rendelték ki a független Magyarország vezérkarát Moszkvába, mert Sztálin örököseinek sürgõsen meg kellett elõzniük a robbanást.

(Részlet a könyvbõl. A NAP Alapítvány kiadása 2005)

Soha ne feledjük a kommunizmus bûneit!

Isten mint diktátor 2.

avagy a pusztítás gyönyöre

„Csak az tart ki, akiben elegendõ gyûlölet és megvetés él, hogy úgy mondjam, bosszúból tartja fenn magát és váltja be tehetsége ígéretét. Néha érzem magamban a gyûlöletet és a megvetést is, de félek, nem eléggé kitartó érzések ezek bennem, hogy vigyem is általuk valamire.“

Kertész Imre

Már indulatba is jöhetnék, minden jóérzésû ember nevében, ha nem váltana ki együttérzést belõlem, hogy Kertész Imre önmagától is irtózik, önidegen: *„Az életem alaki, vagyis gyakorlati burka, a burok, amelyben jövök-megyek, lefekszem, fölkelek, megérkezem, eltávozom stb.: olyan, mint egy gonosz furunkolózis, állandóan ég valahol, és hol itt fakad föl, hol ott.“ „Gyûlöltem gyerekkoromat, az ifjúságot (Nietzsche) betegségként éltem át. Valami különös kegyetlenség magamban magam ellen. Mindent, ami ellenem van – és minden ellenem van –, magam ellen fordítok. Vezeklés, önbüntetés, már-már úgy tûnik, pusztán azért, mert meg mertem születni.“* Ehhez nem kell kommentár, pontosabban szólva, meghaladja kompetenciámat. A gyónás vége felé, a regény utolsó lapjain megismerjük Kertész Imrét a fiú-szerepben, édesanyja betegségekor: *„1988. február. A konstruált perek, a paranoia zárt, halálos vádlogikájának és fékeveszett ítélethangulatának légkörében élni (anyám)...“ „Különben anyám a karizmatikus Losonci doktor Szeretetkórházában biztonságba helyezve.“* Aztán megint jön önmaga: *„Súlyos depresszió. Jólesik. A pusztítás gyönyöre, ez a sajátos kielégülés, sõt, boldogság a maga módján. A boldogtalanság végsõ soron boldogság természetesen. Amennyiben élvezhetõ, márpedig az. A boldogtalansághoz is libidó tapad.“* Kétlem, hogy a boldogtalansághoz szexuális vágy, libidó tapadna. Ferenczit és Freudot kéne olvasni! A kóros, állandóan visszatérõ tapadásokról ajánlanám Sigmund Freud „Bevezetés a pszichoanalízisbe“ címû, egyetemi hallgatóinak írt elõadássorozatát. De nyugodjunk meg, minket a pervertáltság nem érint. Kertész Imre szerint ez a német nõk privilégiuma. *„A német nõkre szexuális vonzerõt gyakorol a túlélõ zsidó“* – írja. Én csak egy Dürer-metszet szörnyszülöttjei lehetnénk számára. Így látja ugyanis Budapestet: *„Sár. Latyak. Õrület. A város, mint egy Dürer-metszet vagy talán inkább Bosch-kép az apokalipszis mélyeirõl. Disznóarcok, vicsorító vadállatarcok, egykedvû ló- és patkányarcok, kutyaarcok és rengeteg rovarféle, a százlábútól a svábbogárig... Mekkora tévedés volt itt megszületni és itt maradni – mondja bennem az a hangszalag, amely e leghangosabban recseg életem különféle zajai közt...“*

A „Gályanapló“ legdöbbenetesebb sorai pedig még csak most következnek: *„Sade világa teljes egészében esztétikai világ. Auschwitz realitása viszont megint csak elgondolhatatlan világ, olyan világ, amit csakis az esztétikai képzelet segítségével gondolhatunk el – s ez megint ESZTÉTIKAI ORGAZMUSHOZ vezet.“*

Itt megáll a józan értelmem. Kapitulálok. Auschwitz iszonytató pszichózis mindnyájunk tudatában. Milyen ördögi logika vezethet vele kapcsolatban esztétikai orgazmushoz?

A Gályanapló végén Kertész Imrének zaklató, figyelmeztetõ, fenyegetõ álma van: *„Félreérthetetlen intelem – írja – a Megváltó azt üzente, hogy válságban van, hogy elhanyagolt, s hogy büntetni készül engem, azaz önmagát.“* Kertész Imre Megváltószerepben.

Istenem, mi jöhet még ezután? Lehet-e fokozni a rettenetet? Lehet. Egy apoteózissal.: *„Mert a bolsevizmus megszûnt, azért még nem kell azt gondolni, hogy az úgynevezett szocializmus meghiúsulása nem az évszázad legnagyobb emberi kudarca.“* Lelki szemeimmel látom, ahogy mi, budapesti ló-, és patkányarcok, disznóarcok és a dementált, elesett, makogó öregek, meg az éjszaka gyilkoló németek Kertész Imrével kézenfogva megyünk a szocializmus felé.

Ezek után kénytelen vagyok leírni, hogy az évszázad legnagyobb emberi kudarcának én Önt tartom, és nem a szocializmus bukását. Kérem a zsidóságot, bocsássanak meg Önnek, amiért így szolgálja a filoszemitizmus ügyét. Szerencsére egyedül van, funkcionálisan, diktátumokban élve. Hogy ki diktál Önnek, szegény Kertész Imre? Az, akit mi keresztények imáinkban csak úgy említünk: ***„szabadíts meg a Gonosztól.“***

Langmáhr Anikó

Magyar mécses

Ez év áprilisában jelent meg Szõke István Atilla Magyar mécses címû szép kivitelû, igényes külsejû kiadványa, amely a fiatal gondolkodó-alkotó immáron tizedik munkája, négy történelmi verses-népzenés hangkazetta, egy gyermekverses kötet, három történelmi elbeszélõ költeményt tartalmazó könyv és egy válogatott verseket összefoglaló mû után. B. Reszler Gábor pomázi festõmûvész értõ szellemû, nyugalmat és bizakodó fájdalmat egyaránt tükrözõ rajzaival és mély érzelmû, napfény-simította, kopjás-keresztes idõt láttató borítójával „az irodalom asztalára helyezett jelzés“ száz szép-szándékú szonettel próbál küzdeni az egyre jobban elbutuló, múltat feledõ, az anyagi világ kátyújában döcögõ embertelenséggel, közönnyel, közömbösséggel. A „tizennégy soros gyönyörûségek“ felelevenítik a legjobb, legkedvesebb költõk, írók életét (Berzsenyi, Arany, Vörösmarty, Petõfi, Gárdonyi, Nyirõ, Szabó Dezsõ, Móra, Móricz, Wass Albert), a történelmi alakokat (Hunor és Magyar, Atilla, Csaba, Árpád, Dózsa, IV.Béla, Mátyás király), a múlt néha szomorú, néha gyõzedelmes eseményeit (a muhi csata, a nándorfehérvári diadal, a mohácsi vész, az egri és a szigetvári ostrom, a budapesti forradalom), továbbá fiatalkori vidéki élményeket, elmélkedéseket az életrõl, hazáról, hûségrõl, a lélekrõl. A könyvet egy költõi szempontból rendkívül nehéz szonettkoszorú és mesterszonett zárja az anyanyelvrõl. Szõke István Atilla elmondása szerint ez a száz szonett csak az egyik fele a már megírtaknak, a következõ hónapokban megjelenik a folytatás, egy másik ugyancsak ennyi verset magában foglaló könyv. Ritka a mostani világban ez efféle „gondolat-összefoglalás“, manapság a fent említett mesterekkel, városnevekkel talán már csak utcanévként találkoznak az értékeket, a magyar múltat nem becsülõk, sajnos egyre jobban bõvülõ köre (lásd decemberi népszavazás). A tiszta húrokat pengetõ, fiatal versíró összes eddigi munkáival, elõadásaival, dalszövegeivel bizonyította, hogy érdemes belékapaszkodni a múltba, az anyanyelvbe, a magyar életösztönbe, hiszen mint mondotta, „a magyar mécses mindenkinek világít, még annak is, aki nem tölt belé olajat!“

Tímár Gergely

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Hõsök Napja - napok hõsei

Május utolsó vasárnapjának késõ délutánján, a Nagykörúton sétálva a Baross utca magasságában a Szózat hangjaira figyelhetett fel a gyanútlan turista. A Harminckettesek terén rendõrkordon és kameraerdõ között a Vér és Becsület Kulturális Egyesület tagjai, szimpatizánsai fegyelmezett sorokban készülõdtek megemlékezésre a Hõsök Napja alkalmából.

A teret övezõ járdákon járókelõk, bámészkodók, a VIII. kerület megélhetési bûnözõi figyeltek vegyes érzelmekkel, de kíváncsian: Miféle meglepetést tartogat ez a forró nyári délután?

Nem sokáig kellett várniuk. A Szózat sorai után Petõfi Sándor: „Ne feledd a tért“ címû verse adta meg az alapvetést. Levegõ sem rezdült, a nemzeti színû, Árpád-sávos, és egyesületi lobogók selyme pihent a szélcsendben. A vers után két népviseletbe öltözött bajszos atyafi elsõ világháborús katonanótát adott elõ. A hatásos bevezetõ után az Egyesület vezérszónoka lépett a mikrofonhoz. Beszédébõl megtudhattuk, hogy 1990 óta újra ünnepelheti az ország a Hõsök Napját.

De kik is a mi hõseink? Biztosan nem azonosak az MSZP hõseivel, akiknek más erényük sincs, mint hogy sikeresen átmentették az MSZMP-bõl mindazt, amit csak tudtak. És szintén nem azonosak a FIDESZ hõseivel, akik kitûnnek a köpönyegforgatásban. És fõleg nem azonosak az SZDSZ hõseivel, akik mind több magyar embert tesznek tönkre. A mi hõseink, akik életüket áldozták a Magyarság sorsáért. Ma inkább róluk kell beszülnünk. Azokról, akik tettek, tesznek a Magyar Feltámadásért. Nem mindig tudatos ez a hõsiesség, mert az adott pillanatban sokszor nem jó dolog hõsnek lenni, gyakran csak hosszú idõ után jár az elismerés.

Furcsa egybeesés, hogy a gyermeknap a Hõsök Napjára esik, hiszen a parlamentben ülõknek manapság a legutolsó a magyar gyermek.

S végül, de nem utolsó sorban ott vannak a napi hõsök. Õk azok, akik nem húzzák a globalizmus szekerét, becsületesen próbálnak élni. Ma sajnos ezzel is hõssé lehet válni. Ha ilyen vagy, nem ritkán ujjal mutogatnak rád, kinevetnek. Maradjunk meg napi hõsnek minden nap, és ha eljön az idõ, emlékezzünk a jelmondatra: „Inkább hõs egy pillanatig, mint rabszolga egy életen át!“

A beszéd után Kosztolányi Dezsõ versét hallhattuk „Még büszkén vallom, hogy magyar vagyok“ címmel. A szavalatot ismét az énekmondók követték egy igazi huszárnótával. Majd koszorúzás következett halk zeneszó mellett. Szimpatizánsok, egyesületi tagok és a Lelkiismeret'88 csoport küldöttei hajtottak fejet virágokkal a tér I. világháborús katonaszobra elõtt.

Ezt követõen a Vér és Becsület ügyvezetõje folytatta beszédével az emlékezést. Most következett, amit mindenki várt. Szomorú aktualitást adott szavainak az 1956-os szabadságharc legnagyobb hõsének halála.

Domokos Endre János emlékeztetett rá, hogy Pongrátz Gergely volt '56 élõ emlékezete és jelképe. Õ ötvenhatban lett '56-os, és nem a rendszerváltás után. Élete példájával tanított minket az utolsó igazi hõsök egyike.

Hõseink fogynak, az ellenpólus erõsödik. Május 9. a II. világháború befejezésének idõpontja. Magyar ember számára ezen nem sok ünnepelni való akad. Miniszterelnökünk lerótta háláját a gyõzteseknek Putyin elõtt. A német kancellár is ezt tette Moszkvában. Berlinben „Köszönjük Vörös Hadsereg“ feliratú táblák tûntek fel az utcákon. Jól figyeljünk, mert pár éven belül ugyanez történhet nálunk is. Akad ellenpélda: a balti államok vezetõi visszautasították a moszkvai meghívást. Sõt Észtországban a vörös hordát feltartó önkéntesek máig honvédõ hõsnek számítanak. Sajnos ez nálunk nem így van. Mi pedig ma egyet tehetünk, megpróbáljuk nem ellenségeink szemével nézni a történelmet.

Itt még élnek emberek, akiknek nem Károlyi Mihály a példa, hanem a Rongyos Gárda, a Prónay-különítmény, avagy a Waffen-SS magyar önkéntesei, akik védelmezték hazánkat az utolsó csepp vérükig, akárcsak a Székely Hadosztály 1918-ban. Számunkra azok a hõsök, akik az ezer éves határokért áldozták vérüket. Ragaszkodjunk gyökereinkhez, és közös emlékeinkhez, hõseinkhez, akiknek tartozunk annyival, hogy harci lobogójukat tovább viszszük azért, hogy Magyarország magyar maradhasson.

Jómagam hazatérve levettem a könyvespolcról Mikszáth 1898-as Új Zrínyiász címû szatirikus regényét, ebbõl idézek most egy sort (a könyvben Zrínyit, a szigetvári hõst bemutatják Görgey Artúrnak, a századforduló jól ismert alakjának):

„ Zrínyi lehajtotta a fejét…és elgondolkozott a hallottakon…– aztán hírtelen felocsudva, mintegy magának mondá: – Vagy én vagy õ, de valamelyikünk semmi esetre se hõs.“

fotó és szöveg: Réti Iván

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Magyarok a magyarokért

Mivel a határon túli magyarság sorsa mindenhol rosszabbodik, Dr. Eva Maria Barki és számos magyar szervezet felhívást intézett az EBESZ–hez, az EU-hoz és Európa Tanácshoz.

A Trianoni Békediktátum 85. évfordulója alkalmából szeretnénk felhívni a figyelmet az ezen diktátum következtében idegen uralom alá került magyarság azóta is megoldatlan problémáira.

A megígért jogok máig nem kerültek biztosításra. A Kárpát-medence történelmileg magyarok lakta területein élõ magyarok nem csak az önrendelkezési jogukat nem tudják megfelelõen gyakorolni – még autonómia formájában sem –, hanem egyre inkább kénytelenek szembesülni az intolerancia, az erõszak és a diszkrimináció jelenségeivel. Az a tény, hogy egyes országokban magyar tagjai is vannak a kormányoknak, nem javítja a helyzetet, sokkal inkább eltereli a figyelmet a tényleges állapotokról.

A határon túli magyarok helyzete ezért fokozott figyelmet igényel valamint segítségnyújtást kíván problémák megoldásában annak érdekében, hogy sikerüljön a konfliktusokat elkerülni, valamint a stabilitást fenntartani.

30 évvel ezelõtt, 1975. augusztus 1-én a Helsinki-záródokumentum aláírásával olyan folyamat vette kezdetét, mely az emberi jogok és az alapvetõ szabadságjogok területén áttöréshez vezetett Európában és az aláíró országokat „érték közösségben“ (community of values“) kovácsolta össze. 15 évvel ezelõtt (Koppenhága, 1990) az EBESZ tette meg az elsõ, iránymutató lépéseket a kisebbségvédelem területén.

Az elmúlt 15 év fejlõdési tendenciái megmutatták, hogy a népek önrendelkezési joga a nemzetközi jog elmaradhatatlan és elengedhetetlen részeként (ius cogens) egyre nagyobb jelentõséggel bír. Ezennel az EBESZ szervezetéhez és tagországaihoz fordulunk annak érdekében, hogy „felelõsség közösségként“ („community of responsibility“) nézzenek szembe a kihívással, és tegyék meg az elsõ lépéseket a Kárpát-medencében honos magyar nép nemzeti, történelmi és kulturális identitásának helyreállítása és megõrzése érdekében. A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya valamint a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 1. cikkelyében meghatározott a népek önrendelkezési jogának érvényre jutását támogató mechanizmusok világszerte segítenének a konfliktusok megelõzésében.

Mi, a jelen levél aláírói a magyar nemzet határon túl élõ részének, melyet 85 éve választ el államhatár az anyaországtól, melynek elválasztó szerepe az Európai Unió kereteiben sem szüntethetõ meg követeljük:

Szabadságot, önrendelkezési jogot és az emberi méltóság követelményeinek megfelelõen folytatható létet a demokrácia, a jogállamiság valamint a népek és nemzetek egyenjogúsága alapján.

Dr. Eva Maria Barki

A következõ szervezetek és pártok csatlakoztak:

Tõkés László, Püspök Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, s. k., Nagyvárad

Székely Nemzeti Tanács, elnök Dr. Csapó József, s. k., Sepsiszentgörgy

Erdély Magyar Ifjak, elnök Soós Sándor, s. k., Kolozsvár

Egyesült Magyar Ifjúság, elnök Soós Sándor, s. k., Kolozsvár

Vajdasági Magyar Demokrata Párt, elnök Ágoston András, s. k., Temerin

Magyar Föderalista Párt, elnök Mihajlovics József, s. k., Szlovákia

Jobbik Magyarországért Mozgalom, elnök Kovács Dávid, s. k., Budapest

Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom, elnök Toroczkai László, s. k., Budapest

Trianon Társaság, elnök Kiss Dénes, s. k., Budapest

Magyar Nemzeti Front, elnök Schuster Loránt, s. k., Budapest

Bocskai Szövetség, elnök Dr. Kreczinger István, s. k., Budapest

Erdély Szövetség, elnök Lipcsey Ildikó, s. k., Budapest

Horthy Miklós Társaság, elnök Dobai Miklós, s. k., Budapest

56-os Magyarok Világtanácsa, elnök Dezsõ Ábrahám, s. k., Budapest

December Ötedike Csömöri Polgári Liga, elnök Sándor Mátyás György, s. k., Csömör

Nemzetközi Erdély Bizottság, elnök Dr. Barki Eva Maria, s. k., Bécs

Los Angeles Magyar Kör, elnök Dr. Ösapay György, s. k., Los Angeles

Magyarok Világszövetsége Országos Tanácsa, elnök Gönczöl Gyula, s. k., Leva

Alkotmányossági Mûhely, elnök Fáy Árpád, s. k., Budapest

Szabad Magyarországért, elnök Takács András, s. k., Budapest

Magyarok Világszövetsége, elnök Patrubány Miklós, s. k., Budapest

Koncert ajánló

JÚNIUS 17.

Egészséges Fejbõr: Szolnok, **Ismerõs arcok:** Szalkszentmárton: Motoros találkozó, **P. Mobil:** Dombóvár

JÚNIUS 18.

Kárpátia: Gyõr: Torock, Szabadtér **P. Mobil:** Orosháza

JÚNIUS 19.

Ismerõs arcok: Felvidék: Nagyudvarnok

JÚNIUS 24.

Ismerõs arcok: Pilisszántó, **Kárpátia:** Pilisszántó **Kormorán:** Pilisszántó,

JÚNIUS 25.

Egészséges Fejbõr: Százhalombatta: Ebadta Pizzéria **P. Mobil:** Eger: Camping, **Romantikus Erõszak:** Tatabánya: Turul Fesztivál

Az újság kapható:

Országszerte a nemzeti könyvesboltokban és a budapeti újságárusoknál.

Elõfizethetõ rózsaszín csekken a 2120 Dunakeszi, Bocskai utca 16. címre.

Az újságot zárt borítékban küldjük elõfizetõinknek.

Éves elõfizetés: 4000 Ft.

Féléves elõfizetés: 2000 Ft.

Negyedéves elõfizetés: 1000 Ft.

Telefon: 06-27-348-502, 06-20-579-0946

Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

A Magyar Nemzeti Front címe:

1036 Budapest, Kiskorona utca 3.

Telefon: (06 1) 386 4820

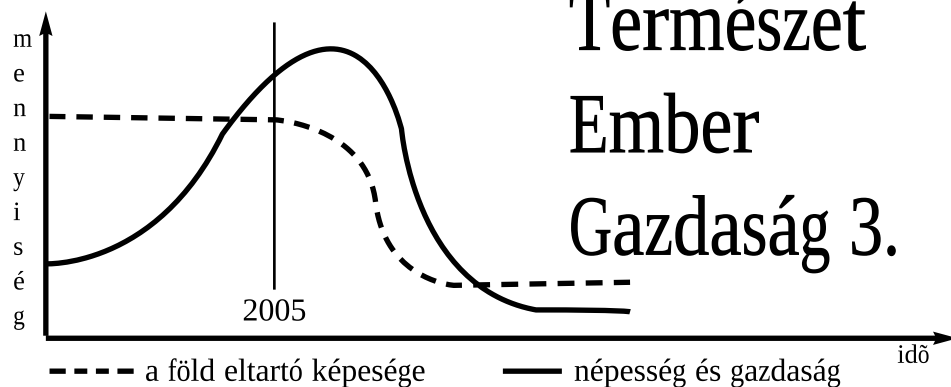
honlapcím: www.nemzetifront.hu

Jelentkezzen az MNF elektronikus hírlevelére a magyarnemzetifront@mailbox.hu címen.

Az OI-kor új lemeze kapható a Fehérlófia Könyvesboltban, koncerteken, és a szerkesztõség címén.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Természet Ember Gazdaság 3.

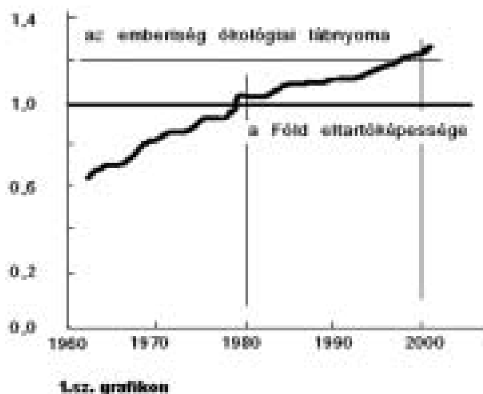
„A természet létezhet ember nélkül, de az ember nem maradhat fönn a természet nélkül.“

(Zsolnai László: Ökológia, gazdaság, etika)

Érdemes továbbgondolni az elõzõ részben közzétett, 1977-es adatokat tartalmazó táblázat számait. Egy Németországban élõ ember ökológiai deficitje -2,5 Ha, ennyivel használ többet a Föld javaiból országa lehetõségénél. Ez a többlet pontosan akkora, mint egy magyar ökológiai lábnyoma, holott a két ország adottságai egyformák: No. 2,1 Ha/fõ, Mo. 2,0 Ha/fõ. Az USA 6,2 Ha/fõ lehetõséggel rendelkezik, ami elég magas szám, hiszen az ország területe és adottságai mellett a népsûrûség mindössze 30 fõ/km2 (Olaszország 186, Németország 231, Franciaország és Magyarország 109 fõ/km2), de ezen felül annyival élvez többet a Föld adottságaiból, amennyi Németország egy fõre jutó jelenlegi kapacitása. Százalékosan elemezve az országok ökológiai deficitjét megállapítható, hogy az USA a rendkívül jó adottságai ellenére 34%-kal, Franciaország 50%-kal, Olaszország 207%-kal, Németország 120%-kal, Japán 270%-kal, Magyarország 25%-kal lépi túl hazája által rendelt lehetõségeit. Tekinthetjük ezeket a számokat az életszínvonal „árának“, ennyit kell elvenni másoktól a jelenlegi „jólétünk“ fedezésére. Érdekes módon az 1 milliárd lakosú India ökológiai deficitje nulla, annak ellenére, hogy az ország adottsága 0,8 Ha/fõ, ami 1 Ha-ral alacsonyabb a világátlagnál. Ennek vallásfilozófiai okai vannak, melyre a Buddhizmus gazdaságról alkotott tanainak elemzésénél visszatérünk.

Nézzük meg globális szempontból ugyanezen országok „teljesítményét“. Induljunk ki abból, hogy a Föld a rajta élõ 6 milliárd ember mindegyikének egyformán 1,8 Ha-t biztosít biztonságos megélhetésére. Az 1,8 Ha-t 100%-nak tekintve az USA 466%-ot, Japán 350%-ot, Franciaország 316%-ot, Németország 255%-ot, Olaszország 250%-ot, Magyarország 125%-ot sajátít ki lakosai számára.

Ha egy ország többet használ a Föld javaiból, mint amennyi a kapacitásából õt megilletné, azt két módon teheti. Kizsigereli saját közvetlen környezetét, mely eddig biztosította növekedõ fogyasztása feltételeit, vagy (és) mások környezetét rombolja, javait birtokolja jogtalanul, saját igényei kielégítése érdekében. Úgy gondolom, a világ „vezetõ“ államai és „fejlett“ országai mindkét lehetõséggel élnek, és visszaélnek, hiszen a materialista indíttatású növekedési kényszer elve, számukra az egyedül üdvözítõ. Közben persze háborúkat indítanak a Föld utolsó olajtartalékaiért (a demokrácia nevében), hiszen az nekik „jár“.

1.sz. grafikon

Az emberiség ökológiai lábnyoma, és a Föld eltartóképessége közti viszonyt az 1.sz. grafikon mutatja. Látható, a 70-es évek végén az emberiség kikényszerítette a nulla toleranciát környezetétõl. Azóta az emberiség ökológiai lábnyoma több mint 20%-kal lépte túl a Föld teherbíró képességét, és ez a folyamat nem lassult, nem állt meg!

Rózsás Zoltán

IMPRESSZUM
Kiadja és a kiadásért felel: Szabó Tamás
Fõszerkesztõ: Bognár László
Szerkesztésért felelõs: Szabó Tamás
Szerkesztõség címe: 2120 Dunakeszi, Bocskai u. 16.
Nyomda: TIMP KFT.
HU ISSN 1786-8408
Telefon: 06–27–348–502, 06–20–579–0946
Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

Õrtüzek a Magyarságért Alapítvány

Nyári napfordulós rendezvénye Június 18-19-20-21.

Bp. XVI. Ostoros út – Budapesti útnál lévõ parkban

Június 18. /szombat/

Délelõtt jurta állítása, egész nap íjászat a Hun Szövetség irányításával, 16 órakor Kozsdi Tamás elõadása „A hunok eredete“ címmel, 17 óra 30-kor a Gyöngyös együttes koncertje, õsi hangszerek bemutatása, 19 órakor Õrtûz gyújtása táltosdobok kíséretével, a tûz mellett a Sashalmi Tanoda diákjainak mesemondó mûsora, a népdalverseny gyõzteseinek elõadása, 20 órakor Gábor József elõadása az õsi jelképekrõl, utána mulatság, tánc, zene: Waszlavik

Június 19. /vasárnap/

Íjászat, lovaglás, 15 órától Kozsdi Tamás elõadásának folytatása, a Mátyásföldi Lovasegylet bemutatója 17 órától, 19 órától Gábor József elõadásának 2. része, a tûz körül tánc, zene: Waszlavik

Mindkét napon délben és este bográcsételek, büfé

Június 21. /kedd/

20 óra 45 perckor szertartásos Naptûz gyújtás a napforduló tiszteletére.

Mindenkit szeretettel vár az Õrtüzek a Magyarságért Alapítvány
1162 Bp. János u 72. tel.405-2232 e-mail: alapitvany@ortuzek.hu

A lapot nem támogatja a Sorsos Alapítvány, hirdetõi (sajnos még) nincsenek.

Tisztelt olvasó, az Ön segítségével tudunk kéthetente szöget tenni a megszálló hatalom alfele alá.

Kérjük ajánlja a lapot barátainak, és fizessen elõ a nemzeti radikalizmus fegyverére!

Önkénteseket várunk a Frontra!

Újságírókat, fotósokat, terjesztõket várunk a szerkesztõségi csapatba!

Fizetést sajnos belátható ideig nem tudunk adni, csak jó szót és sok munkát. A lapnál mindenki ingyen dolgozik a közös célért, hazánk felszabadításáért. Valljuk, élet-halál harc folyik most hazánkban. Ebben a harcban hathatós fegyver lehet egy hiteles és radikális nemzeti újság.

Fegyverforgató önkénteseket várunk, akik segítenek felrázni, és tartást adni az apátiába süllyedt magyarságnak.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Tévé sarok

A Rettegés Foka, Rtl Klub, május 30., hétfõ este

Itt a vég... A magyar televíziózás egy újabb mélypontjához érkezett el, gondoltam magamban, mikor ezen a fülledt kora nyári estén egy kellemes vendégeskedést követõen, pechemre leroskadtam a tévé elé. Ekkor még nem is sejtettem, hogy gyomrom értékes tartalma mely e pillanatban, túlnyomó részt kiváló minõségû házi fõzetû szatmári szilva pálinkából, valamint elhanyagolható mennyiségben szódavízbõl állt, perceken belül úgy fog járni le és föl, mint hülye gyerekek a panoráma liftben. Jómagam eddig viszonylag egykedvû érdeklõdéssel figyeltem azokat a mûsorokat, melyekrõl írni szándékoztam, jelen esetben azonban kényszeríteni kellett magam a tévé elõtt maradásra,, ugyanis az említett mûsor olyan szinten volt primitív, nyers, bárdolatlan és öncélúan undorító, hogy az már a parlamenti közvetítéseken edzett gyomromnak is majdnem sok volt. Azon szerencséseknek, akik nem látták a mûsort pár szóban a tartalmáról.

Hat játékost kivisznek Argentínába, hogy ott némi pénzdíjért versengjenek egymással. Három felvonásban mérik össze erejüket. Elõször egy kb. tíz méter magasban elhelyezett leginkább hintákra emlékeztetõ szerkezeten kellett minél gyorsabban végighaladni (ezután a két leggyengébb játékostól megváltak - mint késõbb kiderül az õ szerencséjükre). Az utolsó feladat egy autós ügyességi verseny volt, hanem ami a kettõ között történt az maga volt az „utolsó vacsora“. A középsõ feladatban ugyanis a négy kiválasztottnak, fejenként legalább fél liternyi, frissen turmixolt túlnyomórészt marha belsõséget kellett meginni, adott idõ alatt. A két lányból, egy rendõrbõl és egy sztriptíz táncos fiúból álló társaság a következõ koktél-összetevõket dobta ki magának dobókockával:

– agyvelõ, szem, halbelsõség, szemfolyadék
– agyvelõ, bél, máj, szemfolyadék
– agyvelõ, szem, máj, epe lé
– agyvelõ, szem, halbelsõség, halszósz.

A turmixgépet öklendezve kezelõ, Lilu névre hallgató mûsorvezetõ nõ (aki egyébiránt nem más, mint kis hazánk talán legnagyobb játéknagyker tulajdonosának a leánya, akinek gondolom nem kevés pénzébe került igazi „média sztárt“ faragni bájos kislányából), aki lelkiismeretesen próbálta a vértõl rózsaszín italkeverékeket rábeszélni a zokogó és hányó, teljesen megalázott, emberi mivoltjuktól megfosztott játékosokra, a „Meg tudod csinálni!“ unalomig ismételgetett, elcsépelt frázis folyamatos szajkózásával.

A két fiú tudta csak teljesíteni ezt az értelmetlen feladatot, míg a valamikor még lányként érkezõk, magukat lehányva, lelkileg teljesen összetörve, megaláztatva kullogtak el a helyszínrõl.

Ezen megpróbáltatások után az amúgy számomra gyûlöletes reklám blokk is üdítõleg hatott. Micsoda különbség, itt már aranyló sör folyik a torkokon. Apropó, mostanában a reklám blokkokban fel-fel tûnnek az ismert parókás, liberális keserûlikõr gyáros által szponzorált idézetek. Ezen a napon egy George Burns amerikai humorista által jegyzett kétsorossal csigáztak tovább mely így szólt:

– „A boldogság az, ha van egy szeretõ és boldog családod, egy másik városban.“ Haha-ha. Úgy látszik egyeseknek Amerikában sem kell érteni ahhoz, amivel foglalkoznak. Lehet, hogy G.B.-nek ez a boldogság, de nekem errõl más véleményem van. Történt velem a kilencvenes évek közepén, miután sikerült a Horn kormány vállalkozó barát politikája révén összes vagyonomat annulálnom, hogy egy éven át fekete munkásként kerestem a kenyerünket Ausztriában. A feleségem és kisgyermekem itthon, én ott. Inkább volt rohadtul kiszolgáltatott, honvággyal elegyedett szomorúság, amit éreztem, mint boldogság! De megkérdezhetnék a málenkíj robotra elhurcoltakat is, milyen fene nagy boldogság lehetett nekik a családjuktól távoli városban évekig élni.

A reklám utáni „Találkozások“ címû magazin mûsorban aztán nekünk nézõknek szegezték a kérdések kérdését, ami miatt mindenkinek, aki nem tudja a választ, vissza kellene szolgáltatni az iskolai végzettségeit igazoló papírokat: „Hogyan szólítja Szandit a férje?“. Itt már kezdtem összeroppanni. Hát nem mindegy? Úgy látszik nem. Lenne pár tippem, de azt nem írom le, mert a szerkesztõi szigor úgy sem engedné a közlését, továbbá nem szeretném indokolatlanul megbántani azokat az olvasókat, akiknek kedvencei közé tartozik a volt békásmegyeri panel primadonna, aki terhessége alatti fogyókúrájával „példát mutatott“ a magyar anyáknak miként szülhetnek etióp mintára alultáplált gyereket.

A mûsor folytatásában a gyõztes chipendale fiúból kiszakadó állati ordítás miszerint „Király vagyok!“ próbált ébren tartani egyre kevesebb sikerrel.

Másnap utána néztem a 5 milliós nyereménynek, vajon az nettó összeg-e? Sajnálattal közlöm, hogy ez még bruttó összeg, vagyis ebbõl még bõven kell adózni. Végeredményként, ezek a fiatalok, mindössze egy új Suzuki áráért vállalták ország világ elõtt saját maguk porig alázását. Gondoljuk el, mire lennének képesek egy Mercedesért? De nem õk a hibásak – hiszen õk csak termékei ennek a pénzért mindenre hajlandó elprostituálódott világnak – , hanem azok, akik ezeket a mûsorokat kitalálják, és akik megnézik (jelen esetben én is).

A legnagyobb probléma ezzel a mûsorral az, hogy ismét átlépett egy erkölcsi határon, ahonnan nincs visszaút, és ahonnan majd egyszer újra tovább kell lépni. Tehát legközelebb már nem lesz elég nyers belsõséget inni fõ mûsoridõben, hanem rá kell rakni még egy lapáttal, és akkor jöhet például a „ki tudja elõbb hátrakötött kézzel kienni saját kutyájából a végbelét, miközben szüleit nyakig belógatják egy patkányokkal teli emésztõbe“.

Lelki szemeim elõtt megjelenik Laca és kutyája Fickó, valamint anyukája Joli néni, akik azért jelentkeztek a mûsorba, hogy legyen pénz a nyári konyhából külön lakrészt kialakítani a fiataloknak, és ahol Joli néni bizonygatja majd:

„Szárintem, a Lacika meg fogja tunni csinyáni a feladatot, mielõtt tájjesen eborít minket az apjokkal a szar.“

Sajnos a szar viszont már mindent elborított és hogy mi mennyire merülünk el benne sokszor már nem is csak rajtunk múlik.

Attól tartok, nagy a valószínûsége annak, hogy a televízió akkor fog majd értéket közvetíteni, amikor a négy nyelven beszélõ rendõr felsegíti a munkában megfáradt cigányt a mágnesvasútra, amelyiken a gazdag közalkalmazottak és tisztességes vállalkozók utaznak a korrupció miatt elítélt politikusok tárgyalására.

nedudki

